

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
zażalenia obrońcy skazanego R.M.

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 maja 2025 r. o odmowie przyjęcia wniosku oskarżonego o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach VI Wydział Karny Odwoławczy z dnia 22 kwietnia 2025 r., VI Ka 96/24, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 maja 2025 r. Przewodniczący Wydziału VI Karnego-Odwoławczego, po rozpoznaniu wniosku oskarżonego R.M. wniesionego 22 kwietnia 2025 r. o sporządzenie pisemnego uzasadnienia w/w wyroku Sądu odwoławczego, na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia tego wniosku. Wskazał, że Sąd Okręgowy w Gliwicach na rozprawie odwoławczej w dniu 22 kwietnia 2025 r. rozpoznał apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 11 grudnia 2023 r., w sprawie II K 1611/23. Oskarżony złożył w terminie zawitym wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, lecz wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 422 § 2 k.p.k. nie wskazał zakresu, w jakim domagał się sporządzenia jego

pisemnego uzasadnienia. Wezwany do uzupełnienia tego braku formalnego w terminie siedmiu dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku, mimo doręczenia wezwania w dniu 5 maja 2025 r., nie uzupełnił go do 12 maja 2025 r. Zgodnie zaś z art. 422 § 3 k.p.k. Prezes sądu odmawia przyjęcia wniosku złożonego przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożył obrońca skazanego R.M., zaskarżając je w całości na korzyść oskarżonego – i zarzucając:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mogący mieć wpływ na jego treść, polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 kwietnia 2025 r. zawierał rozstrzygnięcia o kilku zarzucanych czynach, karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, w sytuacji, gdy utrzymywał on jedynie w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji.

2/ naruszenie przepisów postępowania, a to art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 k.p.k. poprzez niewłaściwe jego zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony wnosząc o sporządzenie uzasadnienia wyroku miał obowiązek wskazać czy wniosek dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, podczas gdy wyrok Sądu odwoławczego utrzymywał wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu w mocy i nie zawierał rozstrzygnięć o kilku czynach, karze czy też innych konsekwencjach prawnych czynu, a więc wniosek oskarżonego nie zawierał braków formalnych.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia przez przyjęcie wniosku oskarżonego R.M. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 kwietnia 2025 r., sygn. akt VI Ka 96/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie. Przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 422 § 1 k.p.k., w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie

uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony oraz pokrzywdzonego od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Natomiast zgodnie z art. 422 § 2 k.p.k., we wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien również wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Z kolei z art. 120 § 1 k.p.k. wynika, że jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 119 k.p.k. lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej, wzywa się osobę, która wniosła pismo, do usunięcia braku w terminie 7 dni. W razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania (tak w § 2).

Dlatego też, Przewodniczący Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gliwicach, zgodnie z art. 422 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku w sytuacji, gdy zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k., skoro nie doszło do uzupełnienia braku pisma procesowego w terminie. Wniosek nie mógł otrzymać biegu, chociaż bowiem nie zawierał – literalnie rzecz ujmując – „rozstrzygnięcia o kilku zarzucanych czynach”, to zawierał trzy rozstrzygnięcia, z czego dwa były dla oskarżonego korzystne – a tymczasem zgodnie z art. 425 § 3 k.p.k. odwołujący może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia lub ustalenia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom. Nie ma więc racji obrońca twierdząc, że było to jedynie jedno rozstrzygnięcie - utrzymujące w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji.

W tym kontekście trzeba też zwrócić uwagę, że wyrok Sądu I instancji będący przedmiotem rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, dotyczył skazania R.M. za dwa przestępstwa z art. 226 § 1 k.k.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]